

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10619

гр. София, 03.07.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 03.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

като разглежда дело номер **4158** по описа за **2024** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

В молба, депозирана по делото на 21.06.2024 година, процесуалният представител на касатора- адвокат Д. депозира молба с искане за спиране на производството до произнасяне от страна на СЕС по дело С-61/23 по отправено преюдициално запитване от страна на Административен съд- Хасково.

В съдебно заседание, проведено на 21.06.2024 година процесуалният представител на ответника по касационната жалба и касатор АПИ- Национално ТОЛ Управление изрази становище в посока неоснователност на искането за спиране.

Представителят на СГП е на становище за основателност на искането.

Настоящият съдебен състав намира искането за спиране на производството по делото за основателно. Съображенията за това са следните.

Правната регламентация на преюдициалните запитвания се съдържа в Глава петдесет и девета на ГПК-Компетентност на националния съд, като в чл.628 е посочено, че когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. В чл.629 е регламентиран редът за отправяне на преюдициално запитване-Запитването се отправя от съда, пред който делото е висящо, служебно или по искане на страната. А в лание втора е посочено, че съдът, чието решение подлежи на обжалване, може да не уважи искането на страната да се отправи преюдициално запитване за тълкуване на разпоредба или на акт. Определението не подлежи на обжалване. В алнет трата е дотучено, че Съдът, чието решение не подлежи на обжалване, винаги отправя запитване за тълкуване, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на Съда на Европейските общности или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение. Съдът винаги

отправя запитване, когато се постави въпрос за валидността на акт по [чл. 628](#). От друга страна, съгласно чл. 234 параграф 2 във връзка с чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, предишен чл. 234 от Договора за създаване на Европейската Общност) когато въпрос, свързан с тълкуването на акт на институциите на ЕС, бъде повдигнат пред национален съд или юрисдикция на държава - членка, националният съд може да направи запитване до Съда на Европейския Съюз, по силата на параграф 3 на чл. 267 от ДФЕС, когато такъв въпрос е повдигнат пред национален съд или юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване с национални правни средства, този съд или юрисдикция са длъжни да сезират СЕС. Цитираните текстове на Договора са предмет на тълкуване от СЕС в редица решения, в които СЕС е изяснил предпоставките, при които националният съд, пред който въпросът е поставен за разглеждане и срещу чието решение няма национални правни средства за обжалване, е задължен да отправи запитване за преюдициално заключение. Нормите на Договора и практиката на СЕС по тяхното тълкуване са въведени и в българското национално законодателство в разпоредбите на чл. 628 и чл. 629, ал. 3 от ГПК/ цитирани по-горе/. От анализа на нормата на чл. 628 ГПК и практиката на СЕС по тълкуването на чл. 267 от Договора (и на предишната идентична разпоредба на чл. 234, пар. 2 и пар. 3 от Договора за създаване на Европейската Общност) запитване за преюдициално становище се отправя тогава, когато поставяният въпрос, свързан с тълкуването на разпоредба на правото на Общността, има значение за правилното решаване на спора, висящ пред националният съд или юрисдикция. В Решението по дело 283/81, т. 4, СЕС е изяснил, че тълкуването на норма на правото на ЕС няма значение за спора тогава, когато отговорът на СЕС на отправения въпрос, независимо от това какъв ще е той, няма да доведе до различно решение по материалноправния спор, висящ пред националният съд. Тогава, обаче, когато един отговор на СЕС по отправеното запитване би довел до едно решение на материалноправния въпрос, а друг отговор - до друго решение, определено е налице преюдициалност на поставяния въпрос за тълкуването на съответните норми на правото на ЕС. СЕС е изяснил в своите решения по съединени дела от C-428/06 до C-434/06, т. 42 и по дело 283/81, т. 16, че националният съд има право, но не е задължен за отпрати запитване, когато нормите на правото на ЕС са напълно ясни, както и в случаите в които отговорът на преюдициалния въпрос произтича ясно и недвусмислено от предходно решение на СЕС. Според СЕС нормите на правото на ЕС са напълно ясни, тогава, когато отговорът на въпроса е толкова очевиден, че не оставя никакво място за разумно съмнение относно тълкуването на съответните норми на правото на ЕС. В Решения по съединени дела от C 428/06 до C 434/06, т. 42 и по дело 283/81, т. 14) СЕС е посочил, че националният съд, чиито решения не подлежат на по-нататъшно обжалване, има право, но не е задължен да отправи запитване до СЕС тогава, когато същият правен въпрос е бил вече разглеждан и разрешен от СЕС, независимо от естеството на производството, по което е постановено предходното решение на СЕС (пряк иск или преюдициално запитване) и независимо, че поставяните въпроси в предходното производство не са били съвсем идентични. С други думи, националният съд може да се позове на предходно решение на СЕС и да реши съобразно това предходно решение висящия материалноправен спор, когато с това предходното решение е произнесено по същия правен въпрос и от него произтича ясно становище относно настоящия въпрос, дори ако това предходно решение е било постановено в друг тип производство пред СЕС при други факти, или

ако поставените за разрешаване пред СЕС въпроси в предходното производство не са били съвсем идентични с поставяните в настоящото производство.

Предпоставките за спиране са изрично и изчерпателно уредени в нормата на чл.229 от ГПК -съдът спира производството- по съгласие на страните, в случай на смърт на някоя от страните,когато е необходимо да се учреди настояничество или попечителство на някоя от страните,когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора, когато при разглеждането на едно гражданско дело се разкрият престъпни обстоятелства, от установяването на които зависи изходът на гражданския спор, когато К. съд е допуснал разглеждането по същество на искане, с което се оспорва конституционосъобразността на приложим по делото закон в изрично предвидените в закон случаи. По силата на алинея втора на чл.229 от ГПК, в случаите по ал. 1, т. 1, ако прокурорът взема участие в делото заедно с някоя от страните, за спирането е необходимо и неговото съгласие. В случаите по ал. 1, т. 2 и 3, ако е било завършено съдебното дирене, производството се спира след постановяване на решението по делото. Спиране на делото по съгласие на страните се допуска само веднъж в производството в една инстанция.

Спирането на делото представлява временно преустановяване на развитието на производството, т. е на извършване на процесуални действия от съда и страните ,при което се запазва както висящността на процеса и важимостта на извършените процесуални действия, така и възможността след отпадане на причината за неговото спиране, то да продължи своето развитие. Спирането на делото настъпва по силата на закона, по разпореждане на съда или по волята на страните.Първото настъпва автоматично с осъществяване на юридически факт, с който законът свързва спирането без да е необходимо разпореждането на съда или искане на страната-чл.229,ал.1,т.2,3 и 7 ГПК, второто- когато при наличие на предвидени в закона факти, съдът е длъжен да разпoredи спиране на делото-чл.229,ал.1,т.4,5 и 6 ГПК и третото – при наличие на общо съгласие на страните – чл.229,ал.1 т.1 ГПК. По разпореждане на съда спиране на делото се извършва в хипотезите на чл.229,ал.1,т.4,5 и 6 ГПК- когато е налице връзка на обусловеност между спряното дело и друго висящо дело, изходът от който е с обуславящо значение за спряното.

С Определение № 113 от 31.01.2023 година Административен съд- Хасково е отправил преюдициално запитване до СЕС съгласно чл. 267, параграф 1, буква „б“ от Договор за функциониране на ЕС със въпроси, които са от съществено значение за спора, предмет на делото.

Настоящият съдебен състав намира, че Решението на СЕС по дело C-61/23 даващо отговор на поставените с преюдициално запитване въпроси е от значение за разрешаване на правния спор по к.н.ад. дело № 4158/2024 година и обстоятелството, че Налице е сходство на фактите по делото пред АССГ и посочените в Определението за отправяне на преюдициално запитване, а спорните въпроси са идентични. Отговорът на въпросите, отправени към СЕС безспорно имат значение за разрешаването на спора пред АССГ и е налице основание по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спирането на производството по адм. д. № 4152/2024 г.

Воден от гореизложеното и на основание чл.229,ал1,т.4 ГПК,вр.с чл.144 АПК,

Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по к.н.а. дело №4158 /2024 година по описа на АССГ до постановяване на Решение по дело С-61/23 година на СЕС.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се връчи на страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на оспорване с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от получаване на препис от определението,съгласно разпоредбата на чл.229,ал.1,т.1 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.